

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

Cap. vtl. De prole, quæ est matrimonii effectus,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78332](#)

347. nionem esse habet Couarr. ad cap. Alma mater, de senten. ex-
communic. in 6. par. 1. §. 5. nu. 1.
- Mouetur adhuc dubitatio, An vslus matrimonij sit licitus
tempore furoris aut ebrietatis. De qua latius Sanchez in eo-
dem lib. 9. disp. 27. Paucis autem dico, vslum matrimonij re-
spectu agitati furore & ebr. tanquam mentis impotem, sic-
ut nullam habet rationem voluntariam, ita nec habere liciti vel
illicti. Respectu vero alterius coniugis comporis mente, li-
citus esse ex natura rei: quia matrimonium talium est ver-
rum: quo proles educari potest, si non ab vtroq; coniuge,
saltem ab altero sanu mentis. Ita aliquot alij citatis Sanchez
nu. 7. Addens num. 10. mente sanum impoti non teneri ex
natura rei debitum coniugale reddere, etiam si inde sibi
nullum immincat periculum: quia talis petitio non est magis
actus humanus, quam si fieret dormiente. Dicitur est
ex natura rei: quia ex accidenti potest esse obligatio acque-
scendi potenti: vt cum aliquo qui expleturus est libidinem il-
licita feminis effusione.
348. Octavo loco proponitur verbū, *Tacitus*, indicans in iudi-
cio de re cedituine vslus matrimonij habendam esse rationem
tactuum lubricorum inter coniuges. De illis igitur notan-
dum est, si hiant ante copulam cum intentione peruenienti
ad eam, nullum esse de peccatum: sin fiant solius delectationis
causa, & absq; predicta intētione, esse quidem pecca-
tum, sed tantum veniale. Quod si hiant cum aliquo proba-
bili periculo pollutionis, seu effusione semenis extra vas, aut
si quid eiusmodi intendetur, peccatum esse mortale. Qua
doctrinam ex Caietano & Sylvestro Franciscus à Victor.
De sacra nu. 274. tradens, addit omniū quoq; benefici-
entium eam esse opinionem. Videnda sunt antedicta libr.
22. cap. 3. fct. 2.
349. Nono loco ponitur verbum, *Sine crimine*, quo indicatur
in vslu matrimonij caendum esse illud ex quo rationem cri-
minis inducit: vt ei contingere potest duobus modis. Prior
est cum alter coniugii post contractum matrimonij in-
telligit impedimentum dirimens interuenisse in illo: tunc
enim si certus fit de impedimento, debet omnino abstinere
ab vslu matrimonij, non vero si leuitat tantum dubitet: quia
tunc depōnere debet dubium tanquam fundamento carēs.
Quod si dubitet probabilit̄, sed nō sit omnino certus, de-
bet quidem reddere debitum coniugale, sed non potest ex-
igere. Posterior modus est, cum post matrimonium oritur
cognitio spiritualis vel affinitas inter coniuges. Tunc autem
illa oritur cum alter coniugii baptizat propriū filium, siue vt
minister, siue vt patrī: hac vero cum vslus coniugii comittit
adulterium cum consanguineo vel consanguinco alterius.
- Qua posteriore ratione cum affinitate contingit, persona
innocens suo iure exigendi debitum non priuat, ex cap.
penult. & vt. De eo qui cognovit consang. vxoris sua. Per-
sona vero nocens suo iure petenti priuat. Etsi innocentia
petenti idipsum debitum, reddere tenetur. Priore ratione
vero contingente destinguendum est. Nam si ob necessita-
tem factum contingat, nullum adferit impedimentum
vslu matrimonij: vt nec si contingat ex errore vel ignoran-
tia, ex cap. Da cognat. spirit. Quod si proueniat ex malitia,
persona innocens nullum impedimentum contrahit: argumen-
to eiusdem cap. 2. Persona vero malitiosa in eo veritas,
non potest quidem debitum exigere, tenetur tamen reddere.
De his dictum est plenius in precedenti cap. 39. parte po-
steriore.
350. Ultimo loco ponitur verbum, *ne spernit votū*, indicans in
vslu matrimonij caendum esse voti violationem. Vbi ob-
seruandum est votum perpetua castitatis aut religionis, red-
dens illicitum matrimonij vslum, spectari posse tripliciter.
Primo, vt praecedit matrimonium: secundo, vt illud sequitur
quidem, sed praecedit consummationem, & tertio vt tam
matrimonium quam consummationem sequitur. Atq; dum
praecedit, potest circa illud mortale peccatum committi qua-
tuormodis. Primus est, quando matrimonium contrahitur
cum intentione illud consummandi. Secundus, cum matrimo-
nium consummatur, siuntque actus qui in foliis coniugi-
bus mortali culpa vacat: etenim illud est voluntate: & illud
facto resiliere a voto, quod nemini licet sine propria saluis
dispendio, cap. Licet: in principio, De voto. Tertius est, quā-
do mortua vxore non obseruatur tale votum: vt contingit
- ducenti secundam vxorem ex cap. Placet, De conuers. con-
iug. Quartus est, quando vxore adhuc viuente, ille qui vo-
uit, debitorum exigit, hoc enim non potest, licet teneatur red-
dere si petatur ex cap. Quidam, eodem titul. De quare late
Sanchez lib. 9. disp. 7. Cum quo, alios citante, nota nefas esse
coniugi, qui voto castitatis adstrictus est, alterum non ad-
strictum incitare ad idipsum debitum petendum: nam id ef-
set idem, ac illud petere. Neg; ipsum excusat, quod patiatur
graues tentationes carnis, & quod post primorum par-
tum lapsum, censeatur matrimonium institutum ut talibus
molestijs subveniatur. Nam inde tantū sequitur illas cenci
posse causam in voto dispensandi: non autem infringendi
illud sine dispensatione. Nec enim matrimonium liberatur ab
obligatione voti castitatis, quādo ea esse potest sine alterius
iniuria: vt potest quoad petitionem debiti: respectu cuius
coniuges per matrimonium non desinunt sui iuris esse: neq;
in illa, vnu dependet ab altero: nisi quod petitione ipsa, il-
li subveniendum sit, si obseruetur exponi pericula inconti-
nentie, neq; per naturalem verecundiam, *qualis solet insita esse
femina*, adduci posse ad petendum: tunc enim charitas virg-
o offerre se ad obtiandum ruinæ illius.
351. Iam cum votum sequitur matrimonium & præcedit con-
summationem, peccatum mortale committitur iisdem mo-
dis (excepto primo) quibus committitur, quando præcedit
matrimonium: nimurum matrimonium ipsum consumma-
do: non seruando votum eiusmodi post vxoris mortem, &
exigendo debitum: siq; votum sit solemente in religione ap-
probata, dirimitur matrimonium, prout habitum est in pre-
cedenti num. 123. & duobus sequentibus: non item si votum
sit soleme per susceptionem sacri ordinis: non enim per il-
lud dirimenti matrimonium non modo consummatum, sed ne-
ratum: habetur ex Extrana. Iohannis 22. De voto: vide cap.
in præced. numer. 37. Deniq; cum votum sequitur consum-
mationem matrimonij, si factum sit de mutuo consensu co-
iugum, transgressio illius per vslum matrimonij, peccatum
est mortale: si vero factum sit sine consensu alterius coniugis,
ipsum potest ab eodem irritari; quatenus prædicatur iuri
quod acquiescit per contractum matrimonij: sicut prædi-
cat quantum ad debiti redditionem. Quo sit, vt coniux ipse
votum de ea tanquam de resita in eius potestate factum, va-
leat irritare.
352. An autem idem sit dicendum quoad debiti petitione ali-
qua controvergia est. Sed videtur tenendum posse coniugem
libere adstringere sed voto non petendi coniugale debitum.
Ratio est, quod tale debitum petere, sit voluntatis: seu quid
in arbitrio voluntatis positum: & non petere est perfec-
tio, de quod proinde vt de meliori bono, votum esse potest.
Quaque tale non videtur confundendum, quando matrimo-
nium per illud redideretur alteri coniugi onerosum, vt
maxime solet esse feminis ob naturalem verecundiam, per
quam ipsi insitam experuntur maximam repugnantiam in
petendo. Vnde cum tale votum factum est, expedit ad ei-
modi incommodi vitandum, super illo dispensationem
petere: quam Episcopus dare potest prout alij citatis habet
Nauarr. in Enchir. cap. 16. nu. 34.
353. Adverte autem ex codice in preced. nu. 31. coniugem con-
sentientem in votum alterius contingis, quo se priuat iure
petendi debiti, manere in sua libertate petendi & reddendi
debitum, qd per eum consensum non abdicavit se suo iure. Secus
vero, si consenserit vt alter absolute voveret castitatem pri-
uantio se omnium iure petendi & reddendi debitum: quia petere non
posset, quod alter de ipsius consensu reddere non valeret. Ad-
dit Nauarrus in eodem nu. 31. peccare reddenter debitum
petenti, in cuius votum castitatis consensit: non item si non
consensit. Ratio est, quod per illum consensum renunciarit
suo iuri matrimoniali, apud ipsum aliqui perseverant, si
non consenserit: quae omnia plenius declarata videri possunt
apud Thomam Sanch. li. 9. disp. 37.
- CAP. VLTIMVM.
De prole, que est matrimonij effectus.
SVMARIVM.
354. *Caendum est damnum proli existentis in vivo; & editam
lucem, sufficienda est & educanda.*

354 Respondeat matrimonij veri proes censetur legitima: & explicatio difficultatu, Quatenus id sit limitandum aut exten-

dendum.

fert in memorata disput: 8. num. 3. Illa nobis sufficere potest, quod in tali casu matrimonium relinquatur in suo vigore ex citato cap. viii. nec oblitus peccatum, quod tunc committitur in illius vsu: sicut nec peccatum insipientium ex Fornicatione simpliciter liberos, obstat quo idem ex subfrequentia parentum matrimonio, sint legitimis, iuxta capitulum. Tanta Qui filij sint legitimis.

155 Quatuor genera si torum illegitimorum.

356 Illegit. morum inhabilitas ad officia & beneficia Ecclesiastica.

357 Duo modi, quibus potissimum ex illegitimis, legitimis sunt iure canonico.

353. De obligatione non inferendi damnum proli existenti adhuc in matris vtero videnda sunt dicta in lib. 21. nu. 36. De obligatione vero editam in lucem sustentandi & educandi, videnda sunt dicta in praeced. lib. 20. cap. 3. per totū. Huius vero loci maxime proprium est eam considerare prout legitima est vel illegitima. Quia ratione consideratur in iure canonico titulo, Qui filij sint legitimis: De eaque agunt; tum Summularij in verbo legitimis, in verbo illegitimis, & verbo irregularitatis: tum etiam quoquod de ipsa irregularitate tractant eam considerantes prout oritur ex defectu natum; aliquot Georgius Sayrus commemoratur in libro. 6. Th. sauri causam conscientiae cap. 10. & 11. Mihi sufficiere monere quod copiose materiam eam tractet, Ludovicus Molina in tractat. 2. De iustitia & iure disput. 165. & pluribus sequentibus. A quo tradita, ut spectantia maxime ad ipsum fori externi apud eundem relinquemus videnda ei qui volent, sequentibus contenti.

354. Primum est prolem legitimam aut illegitiman censeri respectu matrimonij. Nam illi filij censentur legitimis, qui nascuntur ex matrimonio vel vero, vel presumto, seu quod verum esse probabilitate putatur, etiam si non sit. An autem natos ex vero matrimonio legitimos esse, vniuersitatem verum sit, difficultas est, de qua Sanchez lib. 9. disp. 38. & Sayrus in memorato cap. 10. nu. 41.

Pro explicatione autem statuimus aliquot conclusiones. Prima est, Si quis post matrimonium ratum, nec consummatum professionem emitat in religione approbata: atque post emissam, copulete carnaliter ei, cum qua contraxit; inde susceptos liberè censerit, illegitimi. Ratio est, quod pertalem professionem id ipsum matrimonium fuerit dissolutum, ut de fide esse habetur ex Concil. Trident. sess. 2. 4. can. 9.

Secunda conclusio est, quam Sayrus habet response 3. Si coniuges post matrimonium consummatum, professionem in religione approbata de communi consensu emiserint, ac deinde a sacra lege coierint, prolem inde susceptam esse illegitiman. Ratio est, quod eti professo non solutus vinclum matrimonij consummati, in tali casu tamen, sic illud afficit, ut conjugalem copulam impedit honestari, tanquam vestitam circumstantia sic ei aduerante, ut cum illa sublati omnino reliqui impedimenti, contrahi nequeat, ex capit. 6. De Voto in 6.

Tertia conclusio est, Prolem susceptam ex parentibus mortuo consensu ad triquis voto simplici castitatis nullo modo illegitiman esse. Pro hac rationes & autores Sanchez ad-

Quarta conclusio. Si post consummatum matrimonium alter coniux altero nescient, aut sciente quidem, sed contra dicente profiteatur: & postea ipsi communiceantur, prole inde secutam legitimam esse. Hanc nus. Sanchez bene probat ex eo, quod talis profilio non fuerit valida, iuxta cap. Quidam & cap. Placet De cotuens coniugis deoq; matrimonium perfuerauerunt in suo vigore. Et adiut celestem dicendum, si maritus ad sacros ordines nesciente aut sciente quidem, sed contradicente uxore promouetur. Nam paratio est in vitroq; casu.

Vtima conclusio est, Problemata ex matrimonio bona fide alterius parentis initio, etiam si cum impedimento diremit, legitimam censeri, iuxta cap. Ex tenore Qui filij sint legitimis. Quia de reidem Sanchez in praeced. lib. 8. disp. 34. nu. 46.

Scendunt autem est, in cap. Nisi, De renunciat. §. Pro gratiui, in fine: ponit quatuor genera filiorum illegitimorum. Quidam enim vocantur Nothi: quidam Manzeri: quidam naturales: & quidam Spurij. De quorum distinctione Couar. in Ep. ome quarti decr. par. 2. cap. 8. §. 5. nobis autem sufficiunt dicta in praeced. lib. 30. tract. 2. nu. 67.

355. Scindunt secundum illegitimos ob defectum quem patiuntur natalium esse iure Ecclesiastico inhabiles: tum ad Ecclesiastica beneficia de quo egimus in eod. lib. 30. tract. 3. nu. 15. tum ad ordines Ecclesiasticos, hoc est, esse irregularites, de quo item egimus in prius memoria. 67. Iure vero ciuili inhabiles esse ad officia & dignitates ciuiles. Quotam enonciantur Tabelliones & decuriones esse posse notari Couar. in praed. quest. cap. 19. nu. 6. Nec parentibus succedunt in hereditate. De quo Molina tract. 2. disp. 166. & 167. Teneri autem parentes alere filios, quantumvis illegitimos, habetur ex cap. Cum haberet in fine, De eo qui duxit in matrimonium, &c. De qua re Couar. in memorato cap. octauo §. 6. & Molina in sequenti disp. 168.

356. Scindunt secundum est, iure canonico duobus potissimum modis qui illegitimi sunt: legitimis fieri. Prior est per subsequens matrimonium: cuius ea est vis, ut filios ante susceptos, quoad successionem & reliqua omnia legitimos faciat ex cap. 1. & cap. Tanta. Qui filij sint legitimis. De qua re plurib. in praeced. lib. 30. tract. 2. nu. 69. & 70.

Alter modus est per dispensationem, de qua iam alias egimus cum de beneficiis & cum de irregularitate. Videri possunt Couar. in cit. capit. 8. §. 2. & Molina in eod.

tractat. 2. disput. 171. & aliquot
sequentibus.

**

L A V S D E O .